

آشنایی با ایمان کلیسا ۴ / ۱

پیامبران

«ما ایمان داریم... به روح القدس که به واسطه ی پیامبران سخن گفته است» (قانون ایمان مسیحی).
«زیرا وحی هیچ گاه به اراده انسان آورده نشد، بلکه آدمیان تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن گفتند» (۲-پطرس ۱: ۲۱).

آن چه بعضی ها می گویند . . .

- * پیامبران چه فایده ای دارند؟ انسان برای هدایت زندگی خود به نوری جز منطق و آزادی خویش احتیاج ندارد.
- * پیامبران کسانی هستند که ادعا می کنند از آینده خبر دارند. در این خصوص مقدار زیادی اغفال و ساده لوحی نهفته است حتی اگر بعضی از پیشگویی ها نتیجه ی توانایی های طبیعی (مثل ادراک باطنی، حساسیت و لطافت طبع فوق العاده ...) باشند.
- * کتب هایی که در کتاب مقدس به پیامبران نسبت داده شده اند، بیش از حد انسانی هستند (از لحاظ سبک، تصاویر ...) تا بتوانیم آن کتاب ها را وحی شده از طرف خدا قبول کنیم.
- * پیامبرانی مانند نوح، ابراهیم، موسی و دیگران، با مأموریتی یگانه یکی از پس از دیگری آمده اند و باید به آخرین آن ها گوش داد و او را پیروی کرد.
- * یهودیان و مسیحیان به دلیل تعصبات فرقه ای خود ادعا می کنند که پیامبران حقیقی، تنها از آن ایشان هستند.
- * امروز نیز بعضی ها ادعا دارند پیامی از طرف خدا به مردم بدهند.

آن چه مسیحیان می گویند . . .

۱- خادمان عهد

پیامبران از جانب خدا دعوت و فرستاده شده اند تا کلام او را در میان مردم اعلام کنند. خدا، خصوصاً بعد از ظهور خود در کوه سینا، انسان هایی مانند موسی را برای خود انتخاب کرد، کلام خود را برای بیان وعده ها و نیز شناساندن اراده ی خود و تشویق مردم به وفاداری، در قلب آن ها الهام کرد. از آن جا که راز خدا از راه تجربیات قوم برگزیده آشکار می شود پیغمبر باید در اتفاقات زندگی فعلی تعمق نموده معنی و پیام روحانی که در آن ها نهفته است را در نور تجربیات گذشته در ارتباط با تجربیات گذشته و در نور خداوند تشخیص ده، («ای ارمیا چه می بینی؟» (ارمیا ۱: ۴-۱۹)؛ رجوع کنید به کتاب «چگونه عهدعتیق را بخوانیم» صفحه ی ۳۷). پیامبران، حضور خدا در تاریخ را تشخیص داده و اعلام می کنند تا انسان ها را به سوی نجات هدایت کنند. به همین دلیل، به خداوند بسیار نزدیک هستند: «ای خداوند، مرا فریفتی، پس فریفته شدم» (ارمیا ۲۰: ۷). ایشان همانند نگهبانان شب به قوم خود نیز بسیار نزدیکند. خدا به حزقیال فرمود: «من تو را، ای پسر انسان، برای قوم خود به دیده بانی تعیین نموده ام تا کلام را از دهانم شنیده، ایشان را از جانب من متنبه سازی» (حزقیال ۳۳: ۷).

۲- مکاشفه تدریجی محبت خدا به انسان ها

* خدا به ابراهیم وعده داد که از نسل او قومی به وجود خواهد آورد که دلبسته او باشند. او پی در پی پیامبرانی فرستاد تا این قوم را به واسطه کلام و رفتار پر معنایشان، به امیدواری در نجات، راهنمایی کنند. موسی در میان این مردان بزرگ خدا، جایگاهی منحصر به فرد دارد؛ به واسطه او، خدا قوم خود را در اطاعت به ده فرمان جمع آوری کرده است. پس از او، ایلیا، عاموس، هوشع، اشعیا، آرمیا، حزقیال، و بسیاری فرستاده شدند تا انسان ها از خدایان دروغین دست بکشند، و خود را تنها به خدای یکتا بسپارند و در اتحادی هر چه عمیق تر با او، تنها از او انتظار رحمت و آرامش داشته باشند. پیامبران به انسان ها هشدار داده و تشویق می کنند تا از گناهان خود مطلع شوند و زندگی خود را دگرگون ساخته و حیات جاودان داشته باشند. با متجلی نمودن محبت الهی، به آن ها امیدواری می دهند و آمدن نجات دهنده، مسیح را اعلام می کنند. خدا از زبان آرمیا وعده می دهد: در آن هنگام «شریعت خود را در باطن ایشان خواهم نهاد و آن را بر دل ایشان خواهم نوشت و من خدای ایشان خواهم بود و ایشان قوم من خواهند بود... جمیع ایشان از کوچک و بزرگ مرا خواهند شناخت چون که عصیان ایشان را خواهم آمرزید و گناه ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد» (آرمیا ۳۱: ۳۳-۳۴). پس ایمانداران کم کم درک کردند که یکتا پرستی این نیست که فقط اعلام کنند خدا یکی است با علم به اینکه در قلبشان بت‌های مختلفی وجود دارد بلکه دلشان را از هر نوع پراکندگی و اهداف دنیوی پاک کرده و دعا می کنند: «قلب مرا یکی ساز که تو را بشناسم» (مزمور ۸۶: ۱۱؛ رجوع کنید ۲۷: ۸، ۵۱: ۱۲، ۷۳: ۲۶).

* برای مسیحیان، این مسیح موعود، عیسا است: او آن پیامبر به مفهوم والای کلمه است (تثنیه ۱۸: ۱۵-۱۹؛ اعمال ۳: ۲۲، ۳۷: ۷؛ یوحنا ۱: ۲۱، ۱۴: ۶، ۴۰: ۷؛ عبرانیان ۱: ۱ و ۲) و اعلام می کند که با آمدن او وعده به تحقق رسیده است (لوقا ۴: ۲۱). او با گفتار و اعمال خود اعلام می کند که «ملکوت خدا نزدیک است». در واقع، عیسا شخصی بسیار فراتر از پیامبر است: (با او که عمانوئیل نام دارد و توسط روح القدس کاملاً مسح شده (مسیح)، حضور خدا در میان انسان ها به ثبات رسیده و در عمق قلب انسان به صمیمیت رسیده است. خود او در شب قبل از مرگش، در همان عمل پیامبرانه ای که شام آخر با دوستانش بود، محبتش را متجلی کرد. او نان را پاره کرد و پیاله را به ایشان داد و گفت: «بگیرید و بخورید [...] همه شما از این بنوشید» (متی ۲۶: ۲۶-۲۷) «این پیاله عهد جدید است...» (لوقا ۲۲: ۲۰).

* بعد از این، انسان ها برای شناخت اراده جدید خدا دیگر نیازی به پیامبر ندارند: درباره راز پدر آسمانی همه چیز گفته شده است! توسط عیسی که خود یکتا پسر است. اما اگر توسط عیسی تمام راز الهام شده، باید به اعماق آن پی برد بنابراین مسیح قول داده: «روح القدس شما را به حقیقت کامل خواهد رساند» (یوحنا ۱۶: ۱۳) و همراه با روح القدس، کلیسا و هر تعمید یافته این محبت خارق العاده را با همه ثمرات عدالت، صلح و شناختن خدا به تمام ملت ها اعلام کنند و کلیسا این مأموریت پیامبرانه راز و نجات مسیح را نسبت به انسان هایی که روح خدا در آن ها ساکن است مکشوف سازد (یوحنا ۲۰: ۲۱-۲۳) همچنین کلیسا پیامبرگونه آینده و هدف تاریخ بشر را اعلام کرده فریاد می زند: «خداوند می آید».

۳- گوش دادن به پیامبران

پیامبران کسانی هستند که از میان ملت خود برگزیده شده اند و مثل آن ها احساس می کنند و مثل آن ها حرف می زنند: خدا آن ها را انتخاب کرده تا در زندگی هموطنانشان، در میان مبارزات و امیدواری هایشان در اتفاقات روزمره اراده خدا را تشخیص داده، پیام خدا را به آن ها برسانند. به همین دلیل کلام پیامبران در عین حال کلام انسان و کلام خداست و از این رو باید تفسیر شود. «کسی که چشم برای دیدن و گوش برای شنیدن» دارد یاد می گیرد که پیامبران حقیقی را از میوه هایشان بشناسد. یکی از مسؤولیت های کلیسا اینست که امروزه نیز همچنان پیام پیامبران قدیم را به گوش مردم زمان ما برساند و هشدار دهد به پیامبران دروغین گوش ندهیم. (متی ۷: ۱۵-۲۰؛ ۲۴: ۲۳-۲۵).

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند . . .

* مسیحیان هنوز هم کتاب های نبوتی کتاب مقدس را می خوانند و بر نبوت آن ها تعمق می کنند. خصوصاً کتاب های اشعیا، ارمیا، حزقیال، عاموس، یوشع، میکا، زکریا... کتاب های عهدجدید غالباً ما را به کتب پیامبران عهدعتیق رجوع می دهند چون اناجیل مسیح را به عنوان کسی که گفته های پیامبران را به انجام می رساند، نشان می دهند.

* در کلیسا مسیحیان سعی می کنند «نشانه های زمان» را تشخیص دهند تا بتوانند با عمل روح القدس در دنیا همکاری کنند. آن ها در عین حال دردهای زمان ما و هم چنین محبت همیشه حاضر خدا، همراه با بخشایش و کلام نجات همواره زنده و فعال را کشف کرده و اعلام می کنند.

در زبان یونانی واژه ی پیامبر به معنای انسانی که «از پیش حرف می زند» یعنی هم انسانی که در پیش خدا و از جانب او حرف می زند و هم آن که پیش مردم حرف می زند یا کسی که از پیش، پیام آور خبر از آینده می باشد.

Nabi (نبی) واژه ی قدیمی عبری است به معنای «کسی که به واسطه ی خدا دعوت شده» تا مأموریتی را برای او انجام دهد یا کسی که مردم را به سوی خدا دعوت کند.

* مسیحیان که در روح القدس تعمید یافته اند هنوز به نوعی وظیفه ای پیامبرانه دارند (اعمال ۱۱:۲۷؛ ۲۱:۱۰؛ ۱-قرننتیان ۱۲:۲۸، ۱۴:۳۷؛ افسسیان ۴:۱۱). هر چند مثل پیشینیان وعده هایی جهت آینده را اعلام نمی کنند لیکن تحقق آن ها را در کلیسای مسیح می نمایند. همیشه باید به انسان ها مقام والای فرزند خدا بودن را اعلام کرد و به آن ها یادآوری نمود که انسان «نه محض نان زیست می کند بلکه به هر کلمه ای که از دهان خدا صادر گردد» (متی ۴:۴ که از تثنیه ۸:۳ نقل قول می کند) و تذکر داد که آدمیان به زندگی ابدی دعوت شده اند. مسیحیان به صورت خاص توسط زندگی خود خلقت نوین و آمدن پرجلال خداوند را اعلام می نمایند.

اطلاعات مفید

در چه متونی از کتاب مقدس راجع به پیامبران می خوانیم؟

* درباره ی موسی به کتاب های خروج، اعداد و تثنیه رجوع کنید.

* در مورد پیامبران بعدی، کتاب های سموئیل و پادشاهان (مثلاً درباره ی ایلیا) را بخوانید.

* مجموعه ای از الهامات پیامبران در کتاب های اشعیا، ارمیا، حزقیال و دوازده پیامبر دیگر یافت می شود. متوجه کنایه ها و مفاهیم تاریخی و معنای تصویری برخی کلمات باشید (مثلاً بت پرستی یعنی بی وفایی به خدای یکتا و رحیم، زنا نامیده شده است...).

* به همین دلیل، مقدمه ها و یادداشت های برخی ترجمه های کتاب مقدس، در حال حاضر کتاب «برگ های زرین از کتاب مقدس» و همچنین «چگونه عهدعتیق را بخوانیم»، در این مورد مفید می باشد.

برای مطالعه و تعمق بیشتر . . .

- امید قوم خداوند.
- صحنه وقایع تاریخی عهد قدیم.
- تفسیر کتاب های ایوب، اشعیا، ارمیا، ایلیا و الشبع، حزقیال و اشعیاى دوم.
- مردان خدا.
- ۱۰۱ سوال درباره ی کتاب مقدس.

برای مطالعه ی عمیق تر:

- چگونه عهد عتیق را بخوانیم
- ریشه های تاریخی ایمان مسیحی، جلد اول
- برگ های زرین کتاب مقدس
- ر.ک به برگه های: « ۱/۵، عیسا کیست؟»: « ۱/۲، کتاب مقدس»: « ۲/۸، روح القدس».

آیا عیسا یکی از پیامبران بود؟

* خیر! طبق عقیده ی یهودیان، آن پیامبر بود یعنی موسای نوین. «چون مردمان، این نشانه را که از عیسا صادر شده بود، دیدند، گفتند: «این البته آن پیامبر است که باید در جهان بیاید.» (یوحنا ۶:۱۴؛ ر.ک. ۱:۱۸؛ ۷:۴۰؛ اعمال ۳:۲۲-۲۴؛ تثنیه ۱۸:۱۷-۱۹).
* اما برای شاگردان، مخصوصاً بعد از رستاخیز مسیح؛ او یکتا پسر خداست: «ای خداوند من و ای خدای من.» (ر.ک. یوحنا ۲۰:۲۸-۳۱؛ ۶:۶۸-۶۹؛ متی ۱۶:۱۶-۱۷).

* طبق تاکید خود عیسا: «همه چیز را پدر به من سپرده است؛ و هیچ کس نمی شناسد که پسر کیست جز پدر، و نه پدر کیست غیر از پسر، و هرکس پسر را بخواهد برای او مکشوف سازد.» (لوقا ۱۰:۲۲؛ متی ۲۶:۶۳-۶۴؛ یوحنا ۸:۱۴-۱۰؛ ۸:۵۶-۵۹).

* بنابراین، تمام نبوت در او به کمال رسیده و او خاتم الانبیا می باشد: «گمان میرید، که آمده ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده ام تا باطل نمایم بلکه تا به اتمام رسانم.» (متی ۵:۱۷؛ ر.ک. لوقا ۱۸:۳۱، ۲۴:۴۴؛ یوحنا ۱۹:۲۸)
* بعد از عیسا، مسیحیان نمی توانند کسی را به عنوان پیامبر کامل تری بپذیرند: «کسی که پسر را انکار کند پدر را هم ندارد...» (ر.ک. ۱-یوحنا ۲:۲۲-۲۳؛ ۴:۱-۳؛ متی ۷:۱۵-۱۶؛ ۲۴:۱۱، ۲۴).

در نتیجه: «خدا که در ایام سلف به اقسام متعدد و طریق های مختلف به وساطت انبیا با پدران ما تکلم نمود، در این ایام که زمان آخر می باشد به ما به واسطه پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار داد و به وسیله او عالم ها را آفرید؛ که فروغ جلالش و خاتم جوهرش بوده، و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلی علین بنشست، و از فرشتگان افضل گردید، به مقدار آن که اسمی بزرگ تر از ایشان به میراث یافته بود.» (عبرانیان ۱:۱-۴).